

Małgorzata Masalska

"Warszawskie antymonie", Jan Detko,
"Przegląd Humanistyczny" nr 9
(1978) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 22/2 (72), 210

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ DĄBROWSKI Stanisław: Pełnie nadrealne. (Próba odczytania utworu J. Ficowskiego "Puste miejsce po..."), "Zeszyty Naukowe UJ". Prace Językoznawcze z. 54. Kraków 1977 s. 223-237.

Szkic jest interpretacją fragmentu prozy zorganizowanej jako pewna całość, której sens globalizuje tytuł. Utwór ten staje się polem obserwacji, w którym autor wyróżnia pewne porządki, figury stylistyczne i struktury, zmierzające do wydobycia elementów znamienych dla koncepcji teoretycznych Ingardena.

BP/72/29

J. B.

/II/ DETKO Jan: Warszawskie antynomie. "Przegląd Humanistyczny" 1978 nr 9 s. 45-59.

Przedmiotem rozważań są powieści o tematyce warszawskiej z przełomu XIX i XX w. Autor analizuje twórczość Klemensa Junoszy Szaniawskiego (m.in. powieści "Na bruku" i "Pajaki"), Stanisława Graybnera, Wiktora Gomulickiego i Mariana Gawalewicza. Powieść o tematyce wielkomiejskiej zajmowała ważne miejsce w rozwoju prozy okresu. Jej charakterystyczne odmiany nawiązywały do tradycji powieści tajemnic, powieści społecznej lub obyczajowej.

BP/72/30

M. M.